DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

10 sierpnia | Nr. 22 | Rok 1934.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 15 gr Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszły z druku Nr. Nr. 67—70 Dziennika Ustaw, zawierające m. in. treść następującą:

Nr. 67 poz.: 588—Umowa między Polską a Niemcami o przewozie więźniów między Prusami Wschodniemi i pozostałą częścią Niemiec przez Polskę i obszar Wolnego Miasta Gdańska, podpisana wraz z dwoma załącznikami w Berlinie, dnia 13 lutego 1933 r.

589—Oświadczenie rządowe z dnia 27 czerwca 1934 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych umowy między Polską a Niemcami o przewozie więźniów między Prusami Wschodniemi i pozostałą częścią Niemiec przez Polskę i obszar Wolnego Miasta Gdańska, podpisanej wraz z dwoma załącznikami w Berlinie dnia 13 lutego 1934 r.

590—Umowa między Polską a Niemcami, podpisana w Berlinie dnia 14 lutego 1933 r. o zmianie przepisów wykonawczych Rozdział X Konwencji między Niemcami a Polską i W. M. Gdańskiem w sprawie wolności tranzytu między Prusami Wschodniemi a resztą Niemiec z dnia 21 kwietnia 1921 r.

591—Oświadczenie rządowe z dnia 10 lipca 1934 r. w sprawie umowy między Polską a Niemcami, podpisanej w Berlinie dnia 14 lutego 1933 r. o zmianie przepisów wykonawczych Rozdział X Konwencji między Niemcami a Polską i W. M. Gdańskiem w sprawie wolności tranzytu między Prusami Wschodniemi a resztą Niemiec z dnia 21 kwietnia 1921 r.

Nr. 70 poz.: 671—Protokół dotyczący stosunków handlowych między Polską a Szwecją, podpisany w Warszawie dnia 21 października 1933 r.

672—Oświadczenie rządowe z dnia 30 czerwca 1934 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokółu między Polską a Szwecją, dotyczącego stosunków handlowych pomiędzy obydwoma krajami, podpisanego wraz z załącznikami A. i B. w Warszawie, dnia 21 października 1933 r.

673—Protokół dotyczący stosunków handlowych między Polską i Danją, podpisany w Kopenhadze dnia 10 stycznia 1934 r.

674—Oświadczenie rządowe z dnia 10 lipca 1934 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokółu, dotyczącego stosunków handlowych między Polską a Danją, podpisanego wraz z aneksami A i B w Kopenhadze dnia 10 stycznia 1934 r.

679—Obwieszczenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 lipca 1934 r. w sprawie sprostowania błędów w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. w sprawie zmiany ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkiem.

Wyszły z druku Nr. Nr. 171—177 Monitora Polskiego.

260.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1934 r.

o zwolnieniu od opłat niektórych pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 45, poz. 352) zarządza się co następuje:

§ 1. Pojazdy mechaniczne, specjalnie przystosowane do przewożenia osób, nie mogących przenosić się o własnych siłach z miejsca na miejsce, i wyłącznie przez takie osoby używane do tego celu, zwalnia się od opłaty, określonej w art. 6 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 45, poz. 352).

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom Komunikacji i Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *L. Kozłowski*
Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*
Minister Komunikacji:
(—) *M. Butkiewicz*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1934 r. Nr. 69, poz. 636).

261.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 25 lipca 1934 r.

o uchyleniu rozporządzeń o ulgach celnych z dnia 11 i 25 października 1933 r.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777), w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 554) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się moc obowiązującą rozporządzeń Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o ulgach celnych z dnia 11 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 557) i z dnia 25 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 683).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1934 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *H. Floyar-Rajchman*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1934 r. Nr. 69, poz. 670).

262.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 lipca 1934 r.

o ustaleniu nowych wzorów monet srebrnych wartości 5 i 10 złotych.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. W celu upamiętnienia podjęcia walki zbrojnej o oswobodzenie Ojczyzny i wymarszu w pole dnia 6 sierpnia 1914 r. oddziałów Związków i Drużyn Strzeleckich pod wodzą Komendanta Głównego Wojska Polskiego Józefa Piłsudskiego, monety srebrne wartości 5 i 10 złotych bite będą w miesiącach sierpniu i wrześniu 1934 r. według wzorów, których wizerunki w graficznej reprodukcji podane są jako załączniki do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Wymienione w § 1 monety 5 i 10 złotowe będą miały obieg narówni z 5 i 10 złotowemi monetami srebrnemi, których wzory ustalone zostały w rozporządzeniach Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 878 i z dnia 28 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 675).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1934 r. Nr. 69, poz. 669).

263.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 lipca 1934 r.

w sprawie oznaczenia numerów 7% listów zastawnych II emisji i 7% obligacyj komunalnych II emisji Banku Gospodarstwa Krajowego, wyłączonych z pod konwersji, przewidzianej w art. 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych.

Na podstawie art. 26 pkt. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) zarządzam co następuje:

§ 1. Nie podlegają konwersji, przewidzianej w art. 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509):

1) z II emisji 7% listów zastawnych Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewających na złote w złocie, lub ich równowartości w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki w złocie, w funtach szterlingach, w guldenach holenderskich w złocie i we frankach szwajcarskich — listy zastawne serji E w ilości sztuk 500 po złotych 8.914 w złocie nominalnej wartości każdy, na ogólną sumę 4.457.000 złotych w złocie, oznaczone numerami od Nr. 1 do Nr. 500 włącznie;

2) z II emisji 7% obligacyj komunalnych Banku Gospodarstwa Krajowego w złocie, opiewających na złote, lub ich równowartości w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki w złocie, w funtach szterlingach, w guldenach holenderskich w złocie i we frankach szwajcarskich — obligacje serji D w ilości sztuk 410 po 10.000 złotych w złocie nominalnej wartości każda, na ogólną sumę zł 4.100.000 złotych w złocie, opatrzone numerami: od Nr. 1 do Nr. 39, od Nr. 41 do Nr. 52, od Nr. 54 do Nr. 169, od Nr. 171 do Nr. 219, od Nr. 221 do Nr. 226, od Nr. 228 do Nr. 232, od Nr. 234 do Nr. 248, od Nr. 250 do Nr. 328, od Nr. 330 do Nr 347, od Nr. 349 do Nr. 363, od Nr. 365 do Nr. 367, od Nr. 369 do Nr. 372, od Nr. 374 do Nr. 422.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Dz. U. R. P. z dnia 4 sierpnia 1934 r. Nr. 70, poz. 677).

264.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU ORAZ MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 6 lipca 1934 r.

o instytucjach, uprawnionych do wydawania zaświadczeń eksportowych w myśl § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie przędzy barwionej.

W wykonaniu § 4 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie przędzy barwionej (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 469) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 18 kwietnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 368) podaje się do wiadomości, że do wystawiania zaświadczeń, zgodnie z postanowieniami § 2 wzmiankowanego rozporządzenia, zostają upoważnione:

1. Izba Przemysłowo-Handlowa w Łodzi,
2. Izba Przemysłowo-Handlowa w Wilnie,
3. Izba Przemysłowo-Handlowa w Sosnowcu,
4. Związek Eksporterów Przemysłu Włókienniczego, spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Bielsku Cieszyńskim.

Jednocześnie traci moc obowiązującą obwieszczenie z dnia 19 maja 1934 r. („Monitor Polski" Nr. 114, poz. 157).

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *H. Floyar-Rajchman.*

(Monitor Polski z dnia 1 sierpnia 1934 r. Nr. 174, poz. 232).

265.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 lipca 1934 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc sierpień 1934 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z Monitora Pol. z dn. 31 lipca 1934, Nr. 173, poz. 230).

266.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 lipca 1934 r.

L. D. IV. 13891/2/34

w sprawie stosowania ceł konwencyjnych przy kombinowanych stawkach celnych.

Do

Wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Jedno z postanowień protokółu końcowego do umowy polsko-czechosłowackiej, wprowadzonej w życie z dniem 7 marca r. b. (okólnik L. D. IV. 7099/2/34, zawiera zastrzeżenie takiej treści: „Towary podlegające cłu według dodatków lub zniżek zarówno procentowych, jak i stałych, które według taryfy polskiej mają być obliczane od stawek dla towarów, dla których w tej umowie są zastrzeżone cła konwencyjne, korzystają ze zniżek konwencyjnych w ten sposób, że za podstawę do obliczania wysokości cła będą brane odpowiednie cła konwencyjne".

W związku z tem wślad okólnika L. D. IV. 9552/3/34 z dnia 22 marca (Dz. Urz. M. S. Nr. 9, poz. 106) wyjaśnia się, że zasada obliczania dodatków lub zniżek od ceł konwencyjnych, wyrażona w tym okólniku, odnosi się nietylko do uwag, lecz **również do poszczególnych pozycyj taryfy celnej, w których wysokość stawek zależną jest od innych pozycyj,** posiadających stawki, zniżone konwencyjnie w umowie polsko-czechosłowackiej.

Tak, naprzykład, chustki do nosa z tkaniny bawełnianej obrębione (poz. 716 t. c.), szyby lustrzane i szkło taflowe z brzegiem szlifowanym (biseauté) (poz. 916 t. c.) — korzystają ze zniżek konwencyjnych ze względu na to, że stawki celne dla tych pozycyj (716 i 916), aczkolwiek niewymienionych wyraźnie w konwencji, obliczane są według procentowych dodatków do cła od tkanin bawełnianych, względnie szkła taflowego nieszlifowanego, niepolerowanego (poz. 913 i 914 t. c.), wyszczególnionych **w konwencji polsko-czechosłowackiej** wśród towarów, korzystających ze zniżek konwencyjnych.

Zniżki, przyznane w ten sposób towarom czechosłowackim — rozciągają się zgodnie z klauzulą największego uprzywilejowania na towary tego samego rodzaju, pochodzące z innych państw traktatowych. Sama jednak zasada przyznawania zniżek na towary, objęte oddzielnemi pozycjami taryfy celnej, niewymienionemi wyraźnie w konwencji, może być stosowana do towarów pochodzących tylko z takich państw, które w zawartej z Polską umowie handlowej posiadać będą zastrzeżenie, analogiczne do wymienionego na wstępie zastrzeżenia czechosłowackiego.

Pozatem według oryginalnego tekstu konwencji handlowej polsko-austrjackiej uwaga do poz. 1014 p. 1 „a" i „b" brzmi tak: „Haftki, sprzączki, klamerki i t. p. drobne wyroby do celów konfekcyjnych srebrzone, będą oclone według odpowiednich **autonomicznych** stawek celnych z dodatkiem 50%.

Wobec tego tekst przykładu, podanego w okólniku L. D. IV. 9552/3/34 pod 3), odpowiednio sprostowany, otrzymuje następujące brzmienie:

„3) klamerki z nieszlachetnych metali oprócz żelaza i stali — posrebrzane (poz. 1014 p. 1 „b" uwaga do gr. 66).

cło konwencyjne wynosi:

	zł. 1.000.—	(stawka autonomiczna z p. 1 b)
+	zł. 500.—	(dodat. 50% od cła autonomicznego w myśl konwencji polsko-austr.)
razem	zł. 1.500.—	

Kierownik Departamentu:
(—) *R. Kurnatowski.*

267.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 lipca 1934 r.

L. D. IV. 23772/1/34

w sprawie uznawania książeczek z przepustkami granicznemi, wystawionemi przez Der Deutsche Automobil-Club w Monachjum.

Do
Wszystkich Dyrekcyj Ceł i Urzędów Celnych.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 28 lipca 1930 r. L. D. IV. 6316/4/30 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 23/30, poz. 434) poleca się uznawać również i książeczki z przepustkami granicznemi, wystawionemi przez Der Deutsche Automobil-Club w Monachjum, za które Automobilklub Polski przyjmuje całkowitą odpowiedzialność wobec Skarbu Państwa.

Der Deutsche Automobil-Club w Monachjum będzie wystawiał książeczki z przepustkami granicznemi począwszy od dnia 1-go sierpnia 1934 r.

Wymieniony w powołanym wyżej okólniku L. D. IV. 6316/4/30 Automobilclub von Deutschland — Niemcy — skreśla się z dniem 1 sierpnia 1934 r. z tem jednak, iż książeczki z przepustkami granicznemi, wystawione przez ten Klub przed dniem 1-go sierpnia r. b., powinny być honorowane do czasu ich wygaśnięcia.

Za Kierownika Departamentu:
(—) *Kulwieć,*
Inspektor

268.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 lipca 1934 r.

L. D. V. 26550/3/34

w sprawie obliczania wartości obiegowej budynków fabrycznych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych.

Na zasadzie § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 523) jeśli za podstawę wymiaru podatku od pewnej kategorji niewynajmowanych nieruchomości (fabryk, teatrów, willi, łaźni i t. p.) nie może być przyjęta suma czynszu z powodu niemożności jej ustalenia, to wartość czynszową oblicza się w wysokości 5% od obiegowej wartości takiej nieruchomości. Wartość obiegową ustala się na zasadzie cen płaconych w miarodajnym okresie czasu za takie same lub podobne nieruchomości, położone w tej samej miejscowości i znajdujące się w analogicznych warunkach, ewentualnie przy pomocy rzeczoznawców.

§ 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 333) zezwala w takich wypadkach ustalać wartość nieruchomości, stanowiących własność osób prawnych, również na podstawie bilansów otwarcia w złotych, sporządzonych zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 542). Obecnie jednak należy się opierać na bilansach, przerachowanych według postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o przerachowaniu bilansów przedsiębiorstw publicznych i prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 352).

W tych wypadkach za podstawę winna być przyjmowana wartość bilansowa nieruchomości bez potrącenia odpisów na amortyzację.

Z powyższego wynika, że podstawą wymiaru podatku od nieruchomości, gdy tenże nie opiera się na komornem, jest wartość czynszowa obliczona w wysokości 5% wartości obiegowej.

Wartość zaś obiegową należy ustalać w wysokości jak najbardziej zbliżonej do rzeczywistości według wyżej podanych wskazówek.

Przedewszystkiem przyjmować należy wartość obiegową według bilansu otwarcia w złotych przy uwzględnieniu przerachowania na dzień 1 lipca 1928 r.

W wyjątkowych jednak wypadkach, gdy wartość wskazana w bilansie nie odpowiada faktycznej wartości obiegowej, nie powinna ona służyć za podstawę wymiaru, a celem określenia powyższej wartości należy zastosować się ściśle do przepisów § 6 wyżej wskazanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej i ustalić ją przez porównanie z innemi podobnemi nieruchomościami ewentualnie przy pomocy rzeczoznawców.

Nie należy jednak ze względów gospodarczych wliczać do podstawy wymiaru wartości maszyn i urządzeń technicznych stanowiących przynależność budynków fabrycznych, chociaż Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 5 listopada 1929 r. L. Rej. 2566/27 w sprawie skargi firmy „K. Liwer i Bracia Szpiro" w Będzinie uznał, że ustawodawca pod pojęcie nieruchomości podciąga nietylko sam budynek, lecz również jego trwale z nim związane przynależności.

Wartość obiegową nieruchomości, należących do przedsiębiorstw nie prowadzących ksiąg handlowych, należy ustalać na podstawie porównania z przedsiębiorstwami księgi te prowadzącemi względnie na podstawie innych posiadanych przez władzę wymiarową materjałów wymiarowych.

Z wyżej podanych wyjaśnień wynika, że o ile przedmiotem podatku są te same nieruchomości, a przy ustalaniu podstawy wymiaru w latach ubiegłych przestrzegano wymienionych wyżej przepisów, to podstawa wymiaru podatku na rok 1934 nie powinna zasadniczo różnić się od podstawy wymiaru na rok 1933, a to tembardziej, że w praktyce naogół nie doliczano do niej wartości maszyn i urządzeń technicznych.

Wkońcu zaznacza się, że zasady powyższego okólnika stosować należy przy rozpatrywaniu wszystkich odwołań, na które dotychczas jeszcze decyzje izb skarbowych nie zapadły.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski*

269.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 lipca 1934 r.

L. D. V. 26295/1/34

w sprawie niewszczynania egzekucji do majątku nieruchomego, w razie wszczęcia postępowania o przejęcie gruntów.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre urzędy skarbowe, wszczynają egzekucję z nieruchomości w stosunku do majątków, co do których Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych poleciło wszcząć postępowanie celem przejęcia gruntów, na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 658). Rezultat jest taki, że w związku z postanowieniami art. 18 ustęp 1) tego rozporządzenia, akja przejęcia gruntów z tych majątków zostaje sparaliżowana, gdyż przepis ten wyłącza od tej akcji majątki poddane egzekucji.

Wobec powyższego, zechcą izby skarbowe wydać polecenie, aby urzędy skarbowe przed wszczęciem egzekucji z nieruchomości w stosunku do majątków ziemskich, sprawdzały każdorazowo, czy dany majątek nie został objęty akcją przejęcia gruntów, względnie czy w stosunku do takiego majątku nie została zamierzona akcja przejęcia i, dopiero po sprawdzeniu tej okoliczności, kierowały wnioski o wszczęcie egzekucji do właściwych sądów.

Treść niniejszego okólnika należy podać do wiadomości urzędom skarbowym.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski*

270.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 lipca 1934 r.

L. D. V. 27872/2/34

w sprawie umarzania podatku dochodowego od świadczeń na rzecz powodzian.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Pragnąc przyciągnąć do pomocy na rzecz powodzian możliwie najszersze sfery społe-

czeństwa, Ministerstwo Skarbu upoważnia Panów Dyrektorów Izb Skarbowych (Pana Naczelnika Wydziału Skarbowego) do umarzania na podstawie art. 126 ustawy o państwowym podatku dochodowym kwot podatku dochodowego, przypadającego od świadczeń uskutecznionych przez płatników tego podatku na rzecz powodzian.

Umorzenia uskuteczniane będą na indywidualne podania płatników.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że zagubione lub skradzione w okręgu Izby Skarbowej w Lublinie (Włodawie) kwitarjusze sekwestratorskie, zawierające niezużyte pokwitowania:

1-szy Serja H od Nr. 287201 do Nr. 287300,

2-gi Serja S. G. od Nr. 307801 do Nr. 307900,

3-ci Serja S. G. od Nr. 307484 do Nr. 307500 zostały odnalezione, wobec czego Ministerstwo Skarbu odwołuje unieważnienie tych pokwitowań (Monitor Polski z dnia 24 kwietnia 1934 r. Nr. 94).

* * *

Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom podatków bezpośrednich, że w miesiącu sierpniu płatne są następujące podatki:

1) do 15 sierpnia — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1934, w wysokości podatku przypadającego od obrotu osiągniętego w miesiącu lipcu b. r. przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji i przemysłowe I — V kategorji, prowadzące prawidłowe księgi handlowe oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

2) do 31 sierpnia — państwowy podatek od nieruchomości miejskich i od niektórych budynków w gminach wiejskich wraz z dodatkiem kryzysowym za II-gi kwartał 1934 r.;

3) do 31 sierpnia — podatki: od lokali i od placów budowlanych za III kwartał 1934 r.;

4) do 31 sierpnia — nadzwyczajna danina majątkowa przez płatników III grupy kontyngentowej (nieruchomości miejskie oraz budynki wiejskie niezwiązane z gospodarstwem rolnem);

5) do 15 sierpnia — zaliczka miesięczna na poczet nadzwyczajnego podatku od dochodu, osiągniętego przez notarjuszy (rejentów), pisarzy hipotecznych i komorników w miesiącu lipcu 1934 r.;

6) do 5 sierpnia — podatek od energji elektrycznej pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w czasie od 16 — 31 lipca b. r.; do 20 sierpnia — tenże podatek pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w ciągu pierwszych 15-stu dni sierpnia b. r.;

7) podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wraz z dodatkiem kryzysowym — w terminie do dni 7-miu po dokonaniu potrącenia podatku.

Nadto płatne są zaległości odroczone i rozłożone na raty z terminem płatności w sierpniu b. r. tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tym miesiącu.

KOMUNIKAT.

[illegible]